

عنوان مقاله:

ظرفیت های مشارکت سیاسی در قرایت از نظریه ی ولایت فقیه

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه, دوره 4, شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیدسجاد ایزدهی

محمد اسماعیل نباتیان

نورالله کریمیان

خلاصه مقاله:

ولایت فقیه به عنوان نظریه ی سیاسی شیعه در عصر غیبت، شاهد قرایت های متعددی برای اداره ی جامعه در زمان های مختلف بوده است. برخی از این قرایت ها مانند قرایت حسبه و ولایت عامه فقیهان ذیل قرایت نظم غیرمردم سالار قرار می گیرد که به خاطر غلبه ی چارچوبی خاص از قدرت، مشروعیت حکومت را در گرو حاکم قرار داده و سهم محدودی برای مشارکت سیاسی توده ی مردم قایل شده است؛ لذا ظرفیت محدودی برای جلب مشارکت سیاسی حداکثری شهروندان دارد. برخی قرایت های دیگر مانند ولایت مطلقه فقیه و ولایت انتخابی فقیه ذیل قرایت نظم مردم سالار قرار گرفته و با عنایت به حاضر دیدن مردم در: تاسیس، اداره ی حکومت و نظارت بر حاکمان و کارگزاران، از ظرفیت های زیادی در جلب مشارکت سیاسی برخوردار هستند. این تحقیق ضمن تبیین مشروعیت تحقق نظریه ی ولایت فقیه ذیل این دو قرایت اساسی، و تمایز این قرایت ها؛ ظرفیت های هر قرایت را بر اساس مبانی و ادله ی آن مورد بررسی قرار می دهد و بر این باور است که: قبض و بسط آزادی ها و مشارکت های سیاسی مردم و نخبگان بیش از آن که برعهده ی قوانین هر نظام یا تصمیم های ولی فقیه باشد، به ظرفیت های آن نظام (مبنتی بر مبانی و ادله ی قرایت از ولایت فقیه) مرتبط است.

کلمات کلیدی:

نظم غیرمردم سالار، مردم سالاری، حسبه، ولایت عامه فقیهان، ولایت مطلقه فقیه، ولایت انتخابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/857355>

